

De grote passen

In de rubriek 'rij mee' had ik een uitnodiging geplaatst voor een rit naar Oostenrijk, aansluitend aan de Moezel rit. Helaas had niemand hier zin en/ of tijd voor, dus de keuze was: alleen gaan of niet gaan. De keuze is dan toch snel gemaakt: gaan!

Op zondag 17 juni reed ik dus vanuit Cochem niet met de rest mee naar het noorden, maar naar het zuiden. De route, die ik had gemaakt, liep via allerlei mooie weggetjes in het Moezelgebied richting het Zwarte Woud. Over de Schwarzwald Hochstrasse naar het plaatsje Freudenstadt. Hier was de eerste overnachting van deze trip, in het prachtig Hotel Teuchelwald. Een eenpersoons suite met ontbijt voor € 60 in een viersterren hotel ... top. Freudenstadt is wel een oord voor de wat oudere medemens, maar op de terrassen op het plein was het prima toeven.

Schwarzwald Hochstrasse

Hotel Silvretta in Serfaus

De volgende dag via een wederom prachtige weg door het Zwarte woud richting de Bodensee, waar een wegafsluiting toch voor een uurtje vertraging zorgde. Vandaar uit richting Lech; er kan genoten worden van de eerste fatsoenlijke bergen en bergweggetjes. Vanuit Lech verder richting Serfaus in Oostenrijk, mijn verblijfplaats van deze week Oostenrijk. Het laatste stuk naar Serfaus is een waar feest; een leuke bergpas met haarspeldbochten en schitterende uitzichten.

Hotel Silvretta bleek een uitstekende uitvalsbasis; mooie ruime kamers met balkon en uitstekend eten. Voor dit mooie hotel betaalde ik slechts €50 per nacht, inclusief halfpension en een kaart voor het gratis gebruik van kabelbanen

en bussen. Ik had 6 dagen uitgetrokken om 4 passen te rijden. De eerste dag in Serfaus had ik als rustdag gepland; na 1 week elke dag op de motor leek me dit wel nodig.

Maar ja, het is mooi weer en rusten kan altijd nog dus gewoon rijden.

De eerste dag besloot ik de Timmelsjoch pas te gaan rijden. Via allerlei minder bekende passen ging het van Serfaus, via Nauders naar Merano in Italië.

Dan naar het noorden om de Timmelsjoch pas te rijden, naar een hoogte van 2509 meter. Een enorm mooie pas, met uitdagende haarspeldbochten. Vandaar via schitterende wegen naar Sölden en uiteindelijk terug naar het hotel. Een schitterende dag en een geweldige route.

Timmelsjoch

De tweede dag was het weer mooi weer en dan is rusten weer geen optie. De volgende pas werd de Stelvio pas, die mij ook veruit het meest uitdagend leek. Wederom via allerlei minder bekende passen richting Italië, om dan de Stelvio pas op te rijden. Ook de Giro d'Italia bezoekt deze pas regelmatig en het staat bij wielrenners bekend als een van de meest steile passen. En steil is de Stelvio pas zeker. Met 48 nauwe haarspeldbochten naar een hoogte van 2758 meter, om dan aan de andere kant met minstens zoveel haarspeldbochten weer naar beneden te rijden richting Livigno. Daar tank ik benzine voor € 1,12 per liter; het blijkt een belastingvrije zone te zijn. Dan verder langs het Livigno stuwmeer en door een kilometers lange tunnel naar Zwitserland. Ook hier is het schitterend. Op de terugweg nog even langs het belastingvrije Zwitserse dorp Samnaun, dat alleen via Oostenrijk te bereiken is. De enorme hoeveelheid, meest onbemande, douaneposten geeft aan dat er regelmatig grenzen van landen worden gepasseerd. Wederom een super dag.

Stelvio pas - nauwe haarspeldbochten

Stelvio pas - 48 haarspeldbochten naar boven

Stelvio pas - vele haarspeldbochten naar beneden

De volgende dag was het alweer mooi weer; wederom 28 graden en een zonnetje. Ik was dan ook wel blij dat ik mijn zomerkleding had meegenomen. Rustdag nee, natuurlijk niet.

De derde dag heb ik de Kauntaler Gletcherstrasse gereden. Dicht bij Serfaus, waardoor het een wat kortere dag was. In het totaal 102 km, dus dat is te doen. Een prachtige rit naar een hoogte van 2750 meter. Mooi asfalt en lekker ruime haarspeldbochten; na een paar honderd haarspeldbochten begint het rijden ervan steeds makkelijker te worden, zeker na de Stelvio ervaring.

Heerlijk gereden en ruim op tijd terug voor lekker biertje op het terras van het hotel. Die avond was ook feest: de lange nacht van Serfaus. Helaas voor de organisatie barstte rond acht uur het noodweer los. Gigantische onweersbuien met vele blikseminslagen en de straten veranderde

Kauntaler Gletcherstrasse - ruime haarspeldbochten

in heuse rivieren. De 'lange nacht van Serfaus' werd daardoor wat korter en op de weg voor het hotel stond zeker 40 cm water. Gelukkig stond mijn motor hoog en droog.

De vierde dag, ja het begint eentonig te worden, schitterend weer. Tijd voor de Silvretta Hochalpenstraße. Deze weg loopt naar een hoogte van 2035 meter, maar is echt prachtig. Het asfalt is super en de bochten zijn heerlijk. De uitzichten zijn ook adembenemend. Aan de andere kant van de pas naar beneden gereden en daar aangekomen was het weer toch wat minder. Aangezien de rest van de route geen leuke passen bevatte ben ik maar omgedraaid en via de Silvretta Hochalpenstraße weer teruggereden.

Silvretta Hochalpenstraße

Silvretta Hochalpenstraße - stuwmeer

Silvretta Hochalpenstraße - schitterend

Dat waren de vier passen die op het programma stonden. De vijfde dag mijn motor maar eens afgespoten, want dat werd wel tijd. Daarna maar eens een kabelbaan de bergen ingenomen en de entreekaart voor de kabelbanen was inbegrepen bij het hotel. Prachtig.

Serfaus blijkt ook te beschikken over de 'Serfauser Sauzer', een 2 kilometer lange kabelbaan. Je hangt met een katrol aan een staalkabel en gaat hoog over de normale kabelbaan naar beneden. Op het laatste deel haal je ca. 65 km/uur. Lijkt me leuk, maar deze attractie gaat sluiten.

De volgende, en laatste, dag ben ik met de Sunliner kabelbaan naar boven gegaan om daarna toch maar even de 'Serfauser Sauzer' uit te proberen. Ja, dat is echt een leuke attractie.

Serfauser Sauzer

Dan met de Komperdell kabelbaan naar 2350 meter en daar is het uitzicht over de omgeving prima. Ook de Apfelstrudel in het restaurant aan de top is heerlijk.

Komperdell kabelbaan

Dan wordt het weer tijd om aan de terugweg te gaan denken. De weersvoorspelling voor maandag, de dag dat ik terug rijd, zijn redelijk. In Oostenrijk en het zuiden van Duitsland regen, en daarna droog. Het hotel, wat ik voor de terugweg in Rimbach had gepland, heb ik maar afgezegd. Weer uitpakken en inpakken voor één nacht, daar heb ik geen zin in. Het wordt dus in een keer doorrijden.

Op maandag 08:30 vertrokken voor een rit van 985 km. Het weer was de hele week mooi en de regen hadden ze blijkbaar voor vandaag opgespaard. Een natte aangelegenheid en het verkeer was erg traag. Op de Fernpas veel erg langzaam vrachtverkeer en na 2 uur rijden had ik al 70 km afgelegd; het kon best eens een erg lange dag worden.

Dan de autobahn op en het Duitse woord 'fahren' betekent toch misschien wel varen. Na een uurtje Duitsland werd het echter droog en het gas kon er weer een beetje op. Als het rustig was, reden de Audi/ BMW-achtigen zo'n 180 en dat is voor mij ook een prima snelheid. Je kan gewoon met het verkeer meerijden. Uiteindelijk om 19:00 uur thuis aangekomen en er dus 10:30 uur over gereden. Het viel me eigenlijk wel mee, alleen het zitvlak dacht daar toch iets anders over.

Al met al een leuke ervaring en voor herhaling vatbaar. Wie rijdt er volgend jaar mee naar de Dolomieten, Pyreneeën, of

Luuk

Prachtige rit - voor herhaling vatbaar